

úřad jest oprávněn pokládati kteréhokoli spoluvlastníka za zmocněnce ostatních. Jest tedy dotčené vyzvání i jen vůči jednomu spoluvlastníku učiněné právně účinným i proti druhému nabyvateli.

Č. 11.593.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: I. Lze přihlížeti k dokladům o investicích, nabídnutým ústně ve lhůtě k podání přiznání stanovené? — II. Okolnost, že byla obcí z převodu s otce na syna dávka vyměřena, je nerozhodnou při vyměrování přírůstku hodnoty při pozdějších převodech.

(Nález ze dne 12. prosince 1934 č. 20.636.)

V ě c: »Mlynská priemyselná úč. spoločnosť« v N. proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Záručním platebním rozkazem starosty obce D. z 26. července 1929 byla st-li jako nabyvateli vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí nabytých smlouvou trhovou z 28. března 1927. Odvolání st-lovo bylo žal. úřadem v pořadí instancí zamítnuto.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Stížnost brojí: 1. proti neuznání investičních nákladů dle § 8 dávk. pravidel, 2. proti nabývací hodnotě vzaté za základ vyměření dávky.

ad 1. Žal. úřad vyslovil, že k nákladům nelze ve smyslu § 16 odst. 2 d. ř. přihlížeti, ježto strana doklady o investicích nepředložila v přiznání a také jich tam ani nenabídla, a nemůže opomenutí to nahraditi teprve v odvolacím řízení. St-lka přiznává, že doklady v přiznání nepředložila a také je tam nenabídla, uplatňuje však, že ještě v době určené k podání přiznání nabídla dokázati investice a že v odvolání se dovolávala svědků, kteří by potvrdili, že st-lka nabídla dokázati správnost údajů v přiznání uvedených nejen v řízení správním, nýbrž již současně s podáním přiznání, že však žal. úřad okolností tou se nezabýval.

Námítka tato jest bezdůvodná. Nss nemusil v daném případě zkoumati, jaký význam by měla skutečnost, kdyby strana ve lhůtě k podání přiznání stanovené nabídla ústně doklady o investicích, neboť st-lka v řízení správním, zejména v odvolání k žal. úřadu vůbec netvrdila, že by byla v uvedené lhůtě nějaké doklady o výši investic nabídla, takže žal. úřad neměl důvodu zabývati se touto otázkou. Jestliže pak st-lka ani ve stížnosti samé netvrdí, že ve lhůtě k přiznání nabídla určité důkazy o investicích, nemohl soud shledati vadu řízení v tom, že žal. úřad nekonal ve směru stížností naznačeném žádné šetření, nýbrž prostě vyslovil, že st-lka v přiznání investice neprokázala ani důkazu o tom nenabídla.

Namítá-li ještě stížnost, že investice byly starostovi a celému představenstvu obce známy, takže nebylo třeba důkazů, stačí odkázati k přesnému znění § 16 odst. 2 dávk. prav., dle něhož strana jest povinna investice hodnověrně prokázati, jinak k nim nebude hleděno při vyměření dávky.

ad 2. Pokud se týče nabývací hodnoty, namítá st-ika, že nabývací hodnota měla být stanovena z doby převodu v r. 1925, kdy zcizitel nabyl prodané nemovitosti; přehlíží však jasné znění § 4 č. 3 dávk. prav., dle něhož převod s otce na syna není dávkou podroben a k němu dle odstavce posledního cit. Šu při pozdějších převodech při vyměřování přírůstku hodnoty jest hleděti jako by jím změna držby vůbec nenastala; okolnost, že byla obcí z převodu toho dávka vyměřena, jest vzhledem k jasnému předpisu § 4 nerozhodna. Právem poukázal tedy žal. úřad k tomu, že na převod s Jana B. st. na Jana B. ml. nemusilo při zjišťování nabývací hodnoty býti hleděno. — — —

Č. 11.594.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí (Slovensko): I. Převody nemovitostí, podléhající úřednímu schválení podle § 4 zák. č. 64/1918 a nař. min. pro Slov. z 12. ledna 1919 č. 11, jsou podrobeny dávkou podle dávk. prav. č. 143/1922, bylo-li schválení to uděleno až po 23. květnu 1922, třebas smlouva byla uzavřena již před tímto dnem. — II. I když platební rozkaz byl zrušen k odvolání strany dávkou povinné, může úřad vyměřující v novém řízení nabývací hodnotu stanovit částkou nižší, než byla stanovena v původním, později zrušeném platebním rozkazu.

(Nález ze dne 12. prosince 1934 č. 20.637.)

Prejudikatura: ad I. Boh. A 8404/30, ad II. srv. Boh. A 4390/25.

Věc: Alexandr S. v P. proti zemskému úřadu v Bratislavě o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Platebním rozkazem z 29. dubna 1926 starosta obce P. vyměřil dávku st-li částkou 14.824 Kč z převodu nemovitostí podle výroku knihovního soudu č. 830/1924, a vycházel z nabývací ceny 128.000 Kč. Býv. župní úřad v pořadí instancí odvolání strany částečně vyhověl, rozhodnutí okr. úřadu a vyměřovací řízení zrušil, a okr. úřadu nařídil provedení nového vyměřovacího řízení a to proto, že zjištění nabývací ceny nestalo se správně podle dávkových pravidel. V novém vyměřovacím řízení sdělil starosta st-li, že obec míní za nabývací hodnotu k 1. lednu 1914, když st-l nabyl nemovitostí dědictvím, vzíti částku 70.478 Kč jako přiměřenou, a když st-l nesouhlasil, proveden byl soudní odhad a dle toho nabývací hodnota určena. Platebním rozkazem z 12. listopadu 1929 byla vyměřena dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí na podkladě nabývací hodnoty 88.097 K podle soudního odhadu k 1. lednu 1914.

Žal. úřad odvolání v pořadí instancí zamítl v podstatě proto, že převody skutečně smlouvami z 2. července 1922, schválenými užším župním výborem 12. března 1924, a nikoliv smlouvou z 13. května 1922, takže podléhají dávkou, dále že vyměřující úřad nebyl vázán nabývací cenou vzatou při vyměření dávky prvním platebním rozkazem a mohl